

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg sigter i min udtalelse her netop til den passus på side 9, som fru Elisabeth Arnold citerer, og på de generelle bemærkninger på side 2, hvor man jo klart konstaterer, at der mangler ressourcer til at klare de mange sager. Jeg mener, at der med den passus i redegørelsen jo ikke er givet nogen garanti, for Danmark kan jo ikke selv finansiere det, der skal til, men der er givet en tilslutning til, at vi sammen med de andre nordiske lande vil arbejde for at sikre de fornødne ressourcers tilstedeværelse.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Kan vi komme lidt længere med løfterne og måske få at vide, om Det Konservative Folkeparti vil arbejde for, at Danmark yder et bidrag, også selv om de øvrige nordiske lande ikke skulle yde lige så meget?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det tør jeg ikke sige på stående fod, men Det Konservative Folkeparti vil klart være positivt indstillet over for, at vi bidrager til at sikre de fornødne ressourcer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne begynde med at takke for redegørelsen. Jeg synes, den kommer godt omkring, og at den stort set får nævnt de områder, som i hvert fald for SF er vigtige områder.

Den nævner som en af sine fremtidige opgaver, og der vil jeg gerne citere fra slutningen, fordi jeg synes, det var opsigtsvækkende klart, at Europarådet som et andet europæisk forum for debat og samarbejde fremover også skal være et instrument, der kan medvirke til, at der ikke dannes nye skarpe skillelinjer i Europa.

Jeg synes, det er en meget, meget flot sætning, og det vil være en af dem, som vi også vil gøre til vores fremtidige målsætning for arbejdet i Europarådet.

I forlængelse af det her kommer der selvfølgelig det spørgsmål, om der er ressourcer til at gøre det, for det er faktisk en meget stor opgave, man derved påtager sig.

Når man går de forskellige ting igennem, som redegørelsen nævner, kan man jo se, hvor meget det vil kræve, hvis den tilstedeværelse, som det i høj grad er spørgsmålet om, skal klare det.

Jeg synes, vi skal minde hinanden om den her opgave. Hvis vi nu forestiller os, at der kan komme til at gå lang tid, før Tyrkiet kommer med, og uanset om man er tilhænger eller ej af, at Tyrkiet skal med i EU, så ved vi, at det vil tage lang tid.

I forlængelse af Tyrkiet kan man spørge: Hvad med Ukraine, hvad med Georgien, ja, hvad med Rusland osv.? Det har i hvert fald meget lange udsigter, før de kommer med i EU. I det forløb er det utrolig vigtigt, at Europa ikke falder fra hinanden, og det vil sige, at den tilstedeværelse, der skal være, og den samtale, der skal være, skal opleves som en, der altså også for disse lande er værd at have med at gøre.

Jeg synes, at Europarådets parlamentariske afdeling har ydet et flot stykke arbejde i de år, der er gået, og har gjort meget, men det er klart, at man også har brug for, at ministrene, at regeringerne synes, at det er så vigtigt, som man får indtryk af når man læser redegørelsen. Så vi vil gøre meget ud af at få fulgt op på det spørgsmål, som et par stykker af os jo har stillet hen ad vejen, om de økonomiske ressourcer, og som fru Elisabeth Arnold sidst fik Det Konservative Folkeparti til at sige man godt ville arbejde aktivt på.

I drøftelsen før nævnte vi Tjetjenien, og når jeg siger, at man hellere må nævne det alt sammen, så kniber det jo så indimellem, når vi spørger, hvad der så skal gøres ved det. Jeg finder, det i virkeligheden er en skuffelse, at vi med regeringsskiftet ikke fik nogen forbedring af Danmarks indsats for Tjetjenien. Ja, i den forstand fik vi den forværring, at den aktive indsats, som især Det Konservative Folkeparti gjorde før regeringsskiftet, på en eller anden måde faldt i et med det, som regeringen gjorde før regerings-skiftet.

Det er ikke blevet meget bedre, og jeg synes ikke, at det var specielt løfterigt at høre fru Hanne Severinsens sørgmodige ord før om, at det her jo var så svært, og det var ikke klaret med det samme. Jeg tror, ingen af os har ventet, at det skulle være klaret med det samme, men vi havde gerne hørt et bedre bud på, hvilken aktiv indsats man ville gøre.

Lad mig så også lige benytte lejligheden til at sige, at det var ganske rystende at høre den forrige taler, altså hr. Per Dalggaard. Det var ganske